

נספח 2: קטעים ללימוד

"בכל דרכיך דעהו" / הראי"ה קוק

"צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שבהם הוא מתנהג:

כשהוא עוסק בתפילה, אז יבקש את הקב"ה בהבנת ענייני תפילתו וכוונה רצויה באמונת הלב באותם העניינים של תפילתו, ולא יבקש את הידיעה בשעה ההיא בעניינים אחרים, כי כיוון שהוא עוסק בעבודה זו, הקב"ה כביכול שורה מצדו בזו העבודה דווקא, ובה ימצאנה ולא במקום אחר. וכשהוא עוסק בתורה, ידע שימצא את הקב"ה בהיותו מעמיק ומעיין להבין דבר על בוריו ולזכור ולשנן היטב, ובה הוא יודע אותו ית' בתורתו ולא באופן אחר, כי בשעה זו הוא מתגלה בעבודה זו. וכן בהיותו עסוק בגמ"ח להיטיב לחברו, אז יבקש את הקב"ה רק בהעמקת עצה איך להיטיב לו טובה גדולה הגונה וקיימת.

וכן בכל הדברים שעושה, הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו ית' על-כן כל מה שעושה יהיה הכול דברי מצוותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו ית', כשישתדל בכל שכלו וכוחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השם יתברך בכל הדרכים. והב' הוא ב' ה"בתוך", שבעצמותם של הדרכים הוא יודע את הקב"ה."

(מוסר אביך ב', ב)

הנשמה היא תמיד מתפללת / הראי"ה קוק

"אין התפילה באה כתיקונה כי אם מתוך המחשבה שבאמת הנשמה היא תמיד מתפללת. הלא היא עפה, מתרפקת על דודה בלא שום הפסק כלל, אלא שבשעת התפילה המעשית התפילה הנשמית התדירית הרי היא מתגלה. וזהו עידונה ועינוגה, הדרה ותפארתה, של התפילה, שהיא מתדמה לשושנה הפותחת את עליה הנאים לקראת הטל או נכח קרני השמש המופיעים עליה באורה, ו"הלוואי שיתפלל אדם כל היום כולו". התפילה המתמדת של הנשמה מתאמצת היא תמיד לצאת מן העולם אל הגילוי, להתפשט על כל כוחות החיים של כל הרוח והנפש וכל כוחות חיי הגווייה כולה, והיא משתוקקת ג"כ לגלות את מהותה וכוח פעולתה על כל הסביבה, על כל העולם והחיים. ולשם כך צריכים אנו לחשבונו של עולם שבא ע"י תורה וחכמה. ונמצא שהתורה כולה וכל חכמתה היא התגלותה המתמידה של תפילתה הכמוסה של הנשמה. נשמת כל חי תברך את שמך ד' א-להינו."

(מתוך ההקדמה לעולת ראייה)